

tillidsmandsmøde i Danmark, og så må vi se, hvad medlemmerne af Dansk Metal mener om det her. Forbundsformanden har ret til at have sin mening, men vi deler ikke den vurdering.

Når fru Charlotte Dyremose lægger vægt på, hvad fagbevægelsen mener, og det synes jeg hun gør ret i, så var det måske mere relevant at tage LO's kongres, hvor det altså ikke er en enkeltperson, der har udtalt sig, men hvor 80 pct. af de delegerede vedtog at anbefale Folketinget at sige nej til aftalen.

I øvrigt – ministerens suffli til fru Charlotte Dyremose vil jeg nødig afbryde, men min taletid er jo tilmålt – må jeg sige, at alternativet til at lave denne her aftale er jo ikke, at man ingenting gør. Alternativet var, at man havde strammet skattereglerne og derefter tog en ny forhandling med A.P. Møller eller andre og så i god tid inden 2012 havde udbudt det.

Jeg har aldrig lagt skjul på, at jeg havde foretrukket, at man lavede en aftale. Jeg har faktisk været en af dem, der overtalte ministeren til, at det skulle man forsøge, og det ansvar tager jeg på mig, men kompensationsaftalen synes jeg ikke er acceptabel.

Fru Aase D. Madsen bruger udtrykket bananrepublik. Jeg bryder mig ikke om udtrykket bananrepublik og har ikke brugt det. Det er Børsens leder og fru Aase D. Madsen, der bruger det udtryk. Men jeg vil gerne gøre fru Aase D. Madsen og Børsen opmærksom på, at efter aftalen i 1981 er der indgået 70 koncessionsaftaler ude i Nordsøen, heraf mange med DUC, uden at der har været indføjet noget om kompensation, uden at der har været nogen kompensationsaftale iblandt dem.

Så til fru Helle Sjelle: Det, der var situationen i 1981, var, at DUC ønskede en garantiordning, en kompensationsordning, og det sagde den daværende regering nej til. Den daværende regering – synes jeg med fuld ret – sagde: Vi kan da ikke binde Folketingets beskatningsret i en privatretlig aftale. Skulle vi lave en aftale med alle de nuværende ejere af landbrug og sige, at der aldrig mere må være skat på produktionsjord herhjemme eller hvad? Hvad forestiller man sig? Er det lighed for loven, at nogle borgere kan blive fritaget for skat gennem en juridisk forpligtende aftale, der udløser kompensation, og andre borgere ikke kan? Det sagde den daværende regering klart nej til.

Til hr. Peter Christensen kun, at det, der umiddelbart var alternativet, og det var der jo flertal for i Folketinget, var at stramme skatte-

reglerne og dermed skaffe et betydeligt ekstra provenu til statskassen i den periode og så på den baggrund optage forhandlinger. Jeg synes, at det, økonomi- og erhvervsministeren gjorde, var rigtigt, det var bare resultatet, der var for ringe.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Mig forekommer det stadig væk svært forståeligt, at man på den ene side gør meget ud af at påpege, at man respekterer indgåede aftaler, og derefter gør det klart, at hvis ikke vi var nået frem til den aftale, der foreligger nu, så ville man have lavet et ensidigt indgreb på skatteområdet. Det er jo ikke at respektere indgåede aftaler.

Kl. 10.40

Jeg synes jo netop, at det er den holdning, der gør det naturligt, at A.P. Møller – Mærsk har ønsket en kompensationsdel i aftalen, at netop den socialdemokratiske holdning vel er skyld i, at også det element er blevet en del af aftalen, for det er jo tydeligt, at man fra Socialdemokratiets side gerne vil støtte den del, der giver et større skatteprovenu, men man vil ikke være parat til at acceptere, at der selvfølgelig i en forhandling stilles nogle modkrav for at indgå en sådan aftale. Derfor synes jeg, at Socialdemokratiet skulle tone rent flag, lade være med at snakke om at respektere indgåede aftaler og sige, at det her handler om, at man ønsker den højere beskatning uden en reel forhandling og en reel aftale.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Hr. Aukens argumenter ligner mere og mere papirtigre. Han efterrationaliserer og siger, at vi kunne have gjort det hele meget, meget bedre.

Men hr. Auken havde jo indtil 2001 alle kort på hånden. Man sad med flertallet, man sad med magten til at gøre det bedre. Hvorfor spillede man dog ikke trumfkortet ud der? Det ville betyde en samfundsøkonomisk manko på mindst 7 mia. kr. i tabt provenu, hvis vi ikke havde taget os sammen og virkelig vist, at vi ikke var papirtigre, men havde hår på brystet til at gøre det rigtige.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu citerede jeg Dansk Metals næstformand sidst, og formanden har jo som bekendt også været ude at kommentere bl.a. i Berlingske Tidende den 22. november, hvor han opfordrer